

Carles Hac Mor | Ant(i)logia paraparèmica

Fanals nihilistes en la foscor del seny

Textos de Carles Hac Mor (1974-1994) a cura d'Ester Xargay



**FANALS NIHILISTES
EN LA FOSCOR DEL SENY**



Foto acció de Carles Hac Mor i Ester Xargay. Fotografia de Ramon Guimarães per al seu llibre Portraits & Selfportraits, 1996.

FANALS NIHILISTES EN LA FOSCOR DEL SENY

Ant(i)logia paraparèmica

Textos de Carles Hac Mor (1974-1994)

a cura

d'Ester Xargay



**Ajuntament
de Barcelona**



TAULA

ELS FANALS NIHILISTES DE CARLES HAC MOR ESTER XARGAY	13
RECUILL DE TEXTOS	
1) ANYS SETANTA	
LA SUPERFÍCIE DEL TEXT (I)	37
DEBAT: QUÈ VOL DIR LITERATURA PROGRESSISTA? PUNTUALITZACIONS	43
LA CRISI DE L'ART CONCEPTUAL	47
PER TAL DE NOMÉS...	51
LITERATURA QUÈ?	53
UNA NOVA REVISTA SOBRE LA IMATGE: <i>VISUAL</i>	57
INTRODUCCIÓ DEL SUBJECTE EN LA PRÀCTICA D'ÀNGELS RIBÉ	59
EUGÈNIA BALCELLS, <i>FIN</i>	67
DE TRANUITA (FRAGMENT)	71
ADDENDUM: QÜESTIONARI A CARLES H. MOR	75

2) ANYS VUITANTA

FER FORÇA NO ÉS PAS MOURE BREGUES	85
ARTHUR CRAVAN, UN CATALÀ UNIVERSAL	89
LA LLEGENDA D'ARTHUR CRAVAN O LA FORÇA DEL MITE	115
L'ENFARISTOLAMENT D'UNS FAVUTS	121
ART I CIÈNCIA I ALBERT VIDAL	125
CARLES SANTOS, EL PIANO I LA LUXÚRIA	133
DE L'ESCRITURA AUTOMÀTICA	137
DE L'ADVENIMENT DE LA POSTMODA	143
EPIFANIA APOTEÒSICA DEL MEGALOMÀRTIR SANT JORDI	147
SEMBLANÇA	151
EL CARÇ: LA CREATIVITAT DEL NIHILISME	157
CONTRA LA CRÍTICA D'ART?	163
L'ABOLICIÓ DEL PLAGI	167
ELOGI DE MÀRIUS SERRA	169
DE QUÈ ÉS OMBRA L'ESCRITURA DE BIEL MESQUIDA?	171
ÉS QUAN PLOU QUE BALLO SOL, EN MORIR	
CAVERNA ENLLÀ, ÉS QUAN DORMO QUE HI VEIG CLAR	175
<i>IMPASSE</i> , DE JORDI CADENA	181
ESCRITORS CATALANS HETERODOXOS	183
EL DESVARI CREATIU DE VÍCTOR NUBLA	191
LAS HURDES I EL PAÍS DE MAIALUSSA	193
LO PAÍS DE MAIALUSSA	197
EST-HAC-ER A L'EST DE-L'IRAN-T	205

3) ANYS NORANTA

A LES BARRICADES!	211
NOMS	215
LA REUNIÓ, UN GÈNERE DE L'ART CONCEPTUAL	221
UNA PRÀCTICA SUBVERSIVA	225
QUE MORI EL SENTIT!	231
POLIPOETES, POLIPALETES I POLIPATATES	237
L'ARESTÉ, LO PARRANO I RAFAEL ALBERTI	247
LES ESCRIPTURES I LES ARTS, I EL NO SENTIT NO L'INQUITIOS	249
HERMENEUTA DEL CLAR-OBSCUR	257
HOMENATGE A ROLDÁN	261
SOMNIEM I ELUCUBREM PNEUMÀTICAMENT	265
DE VIVA VEU, REVISTA PARLADA	271
 CARLES HAC MOR A TALL D'EPÍLEG	
ÈCZEMA COM A VIVÈNCIA	277
MIG SEGLE DE PARRACS ELOGIABLES	283

Quines ganes de fugir!
Sí: tu i jo esdevindrem un únic mot.

CARLES HAC MOR

POETES ALÇURATS

Milicians del nihilisme creatiu
de l'anarquia la folia la irrealitat
Sabater Faceries Massana
Caracremada Rosset Català
guspires del mite insurreccional
de l'acràcia la utopia i la ucronia
en columnes de foc i de fum
sense base ni capitell
maquis en la memòria maquillada màcules
d'oli per a òlibes-gàrgoles llibertà-
ries llegendes-gargalls
al cul de la raó i de la Història
fanals nihilistes en la foscor del seny

CARLES HAC MOR, *S'ha rebentat l'hospici*,
Eumo i Café Central, 1992

Artaud és un fanal nihilista en la foscor del seny.

CARLES HAC MOR, *Despintura del jo*, 314, 1998

Llanceu pedres als fanals nihilistes en la foscor
del seny.

CARLES HAC MOR, *Escriptures alçurades*,
Rata, 2016



Foto acció Eina en acció, de Carles Hac Mor. Fotografia d'Ester Xargay, 1996.
Arxiu HacMorXargay.

ELS FANALS NIHILISTES DE CARLES HAC MOR

Ester Xargay

Abans d'encetar el camí rost per on ens avien aquests *Fanals nihilistes en la foscor del seny* —un vers manllevat del poema de Carles Hac Mor «Poetes alçurats», reproduït més amunt—, cal agrair a David Castillo haver-me esperonat a fer aquest llibre, car, a títol personal, mai no hauria gosat entomar el compromís d'escriure aquest text, ni la responsabilitat que implica haver de fer la tria que teniu a les mans entre una ingent quantitat d'escrits d'aquest grafòman descomunal.

Aquest petit recull de textos de Carles Hac Mor s'extreu del que va escriure al llarg dels anys setanta, vuitanta i començaments dels noranta. Hom hi trobarà els fonaments del seu compromís literari, artístic, polític i vital, les lluites i inquietuds sociopolítiques i culturals que brollaven als escrits dels inicis de la seva recerca textualista, així com les que bategaven als articles disseminats per un inabastable espectre de publicacions que ompliren de poesia, art i pensament les darreres dècades del segle xx a Catalunya i, a tall d'epíleg, un parell de textos de després del 2000, que ens aporten reflexions d'aquest autor, ben païdes i molt escaients, sobre aquestes primeres dècades del seu treball literari i el seu context.

Quan Carles Hac Mor ens va deixar, David Castillo, amb molt d'encert i estima, va escriure al diari *El Punt Avui*: «Si ens

pregunten en el futur sobre la seva figura, resultarà impossible no esmentar la bondat, complement d'una intel·ligència subtil. La saviesa brotava d'aquest esperit anarquista, que havia triat la llibertat en comptes de la cotilla, el risc davant la inèrcia. Així, la desconstrucció, subvertir les estructures sintàctiques i semàntiques, van ser una mostra de valentia davant unes formes escleròtiques, que no li interessaven, segurament per avorriments. Una semblança de Carles Hac Mor que ens encarrila pel seu vessant anarquista i lliurepensador —«dit de la persona que no se subjecta a cap autoritat dogmàtica»—, que confirma l'*Enciclopèdia Catalana*.

«Poetes alçurats» és un poema que Carles Hac Mor adreça als maquis, els guerrillers anarquistes antifranquistes que es van alçar contra l'Estat; és un poema àcrata, el darrer vers del qual, «Fanals nihilistes en la foscor del seny», apareixerà en diverses ocasions en textos posteriors i acabarà inclòs al seu darrer antiassaig, *Esriptures alçurades*, publicat el 2016, on l'expressa amb rebel·lia —«Llanceu pedres als fanals nihilistes en la foscor del seny»—, tot incorporant una fona a l'inici de la frase, per tal d'apedregar també l'anarquisme i el nihilisme, que així queden conseqüentment reivindicats, no fos cas que aquesta locució hacmoriana hagués patit una pèrdua de bel·ligerància i el temps hagués debilitat la rotunditat del seu no.

Cal confessar que Carles Hac Mor també va incloure aquest poema al pregó que va fer a Vespella de Gaià el 1993 (text que s'inclou en aquest llibre, a l'apartat dels anys noranta), i que va afegir a la llista d'anarquistes esmentats el nom de Roldán, el corrupte director general de la Guàrdia Civil d'aleshores, amb aquest contundent argumentari: «Roldán: un cop de puny rotund a l'estómac de l'Estat, una contundent puntada de peu